

ועדת הבחירות המרכזית לכנסת
لجنة الانتخابات المركزية
The Central Elections Committee

Justice Noam Sohlberg
Deputy President of the Supreme Court
Chairman of the Central Elections
Committee for the 26th Knesset

قاضي ناعم سولبرج
نائب رئيس المحكمة العليا
رئيس لجنة الانتخابات
المركزية للكنيست 26

השופט נעם סולברג
המשנה לנשיא בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-26

תב"כ 15/26

- העותרים: 1. מפלגת "בנט 2026"
2. נפתלי בנט

נגד

המשיבה: הליכוד – תנועה לאומית ליברלית

- המבקשים להצטרף במעמד ידידי בית המשפט:
1. פרופ' ניבה אלקין-קורן
2. עו"ד עמית אשכנזי
3. פרופ' יששכר (איסי) רוזן-צבי

עתירה לצו מניעה לפי סעיף 17ב לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט–1959

בשם העותרים: עו"ד נדב ויסמן, עו"ד עדן יגזאו ועו"ד עמית מולכו
בשם המשיבה: עו"ד אבי הלוי
בשם המבקשים להצטרף: בעצמם

החלטה

עתירה על תמונת כזב בתעמולת בחירות.

רקע וטענות הצדדים

1. ב-22 בינואר 2026 הודיעו ארבע מפלגות המכונות בקרב הציבור "המפלגות הערביות" – חד"ש, תע"ל, רע"ם ובל"ד – כי יתמודדו ברשימה משותפת בבחירות לכנסת ה-26. באמצעי התקשורת התפרסמה תמונה ובה ראשי המפלגות עומדים זה לצד זה, ידיהם מונפות אל על, והם מחזיקים איש את יד רעהו. באותו יום פרסמה מפלגת הליכוד (המשיבה) תמונה זו – בשינוי. בקצה הימני של התמונה, במקום שְׁנֵי נציגי אותן מפלגות, הופיעו נפתלי בנט (העותר 2) וח"כ יאיר לפיד – באופן המדמה כאילו

אף הם נוטלים חלק במעמד, מחזיקים ידיים מונפות. לצד התמונה נכתב בחשבון ה-X של הליכוד: "קואליציית המשרתים". תמונה זו עומדת במוקד העתירה שלפניי.

2. ב-29 בינואר 2026 עתרו העותרים: בנט ומפלגתו "בנט 2026" (העותרת 1), בגין אותה תמונה. בו ביום דחיתי את עתירתם על הסף, מפני שלא קדמה לה פנייה מוקדמת (תב"כ 14/26 מפלגת "בנט 2026" נ' הליכוד – תנועה לאומית ליברלית (29.1.2026) (להלן: העתירה הקודמת)). בעקבות ההחלטה שלחו העותרים פנייה מוקדמת למשיבה. פנייה זו – לא נענתה. מכאן העתירה שלפניי.

לטענת העותרים, התמונה ובה בנט ולפיד – תמונה מזויפת היא, ונערכה "ככל הנראה באמצעות טכנולוגיית בינה מלאכותית". מטרתה "להוליך את הצופה הסביר למסקנה שקרית, לפיה מר בנט הסכים על שותפות, או למצער על תיאום ושיתוף פעולה פוליטי, עם ראשי המפלגות הערביות", "לייצר רושם שגוי ושקרי לפיו מר בנט יתמודד בבחירות הקרובות יחד עם ראשי המפלגות הערביות, או למצער כי יפעל לשתף פעולה עימם לאחר קיום הבחירות" – מצגים שבנט ומפלגתו מכחישים מכול וכול. פרסומה מנוגד לסעיף 13 לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959 (להלן: סעיף 13 וחוק דרכי תעמולה), שעניינו "הפרעה בלתי הוגנת" לתעמולת בחירות. בנט ומפלגתו טוענים כי מדובר במהלך ראשון במערכת הבחירות הנוכחית של שימוש בבינה מלאכותית כדי ליצור פרסומי כזב לצורך תעמולת בחירות. תלונה של העותרים למשטרה, ופנייה אליי מטעם חברי כנסת של "יש עתיד" (הסיעה של לפיד) – לא הועילו, לטענת העותרים, ולכן עתרו. העותרים פנו אל לפיד בקשר עם עתירה זו; היועץ המשפטי למפלגתו השיב, כי לפיד ו"יש עתיד" רואים בתמונה הפרה של סעיף 13 ותומכים בקבלת העתירה. על כן התבקשתי להורות לליכוד להסיר את התמונה מחשבונותיה, להימנע מלפרסם פרסומי שווא בעזרת בינה מלאכותית או כלים דיגיטליים אחרים, ולפרסם בחשבונה הבהרה על כך שהתמונה מזויפת וערוכה.

3. הליכוד מבקשת לדחות את העתירה מסיבות אחדות. ראשית, לגישה, יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית אינו מוסמך לבחון אמיתות פרסום. שנית, אין בסמכותו גם לבחון הפרה של דינים אחרים שעליהם הוגשה תלונה למשטרה. שלישית, בנט ומפלגתו אינם רשימה שמתמודדת בבחירות לכנסת, והרי זהו תנאי בסעיף 13. רביעית, העותרים לא הוכיחו כי התמונה עולה כדי תעמולת בחירות (להבדיל ממופע של חופש הביטוי הפוליטי שמוקנה לליכוד), או מפריעה לתעמולה מטעם העותרים. חמישית, העותרים לא הביאו ראיות מספיקות להוכחת הפרה של סעיף 13. ששית, הסעד המבוקש לאיסור כללי על פרסומי שווא בעזרת בינה מלאכותית – כללי וגורף מדי.

4. לבקשתם, התרתי לבנט ומפלגתו להגיב בקצרה לתשובת הליכוד. בתגובתם הדגישו שאין מחלוקת על כך שהתמונה מזויפת; הזיוף – בולט, ועל כן אין צורך לבחון אמיתות פרסום. לא רק

רשימת מועמדים, אלא גם מפלגה רשאית לטעון להפרת סעיף 13. התמונה אינה רק ביטוי פוליטי מיידע, כי אם תעמולת בחירות. הליכוד פרסמה במכוון תמונה מזויפת שנחזתה להיות אמיתית, כדי להטעות בוחרים. די באפשרות ההטעה, ואין צורך שבנט ומפלגתו יציגו מצע תעמולת בחירות שנפגע. מאחר שעלול להתרגש גל של פרסומי כזב מזויפים, יש לתת סעד כללי שאוסר פרסומים כאלו, ולכלל הפחות מחייב לציין לידם שהפרסום הוא תעמולת בחירות ואינו אמת.

5. פרופ' ניבה אלקין-קורן ועו"ד עמית אשכנזי – שניהם ממרכז הנשיא מאיר שמגר למשפט דיגיטלי וחדשנות – ופרופ' יששכר (איסי) רוזן-צבי – ממרכז אדמונד ולילי ספרא לאתיקה – ביקשו להצטרף להליך במעמד "ידידי בית המשפט". בבקשתם הדגישו את האתגרים ששימוש בבינה מלאכותית (או באמצעים טכנולוגיים אחרים) ליצירת פרסומי "זיוף עמוק" מציב בהקשר של מערכת בחירות. לטענתם, יש לקבוע חובת שקיפות בנוגע ל"תוכן סינתטי", בעיקר ציון היותו תוצר של בינה מלאכותית או אמצעי טכנולוגי. לאחר שעיינתי בבקשה, החלטתי לדחותה. מבלי להכריע בדבר האפשרות לצרף "ידיד בית משפט" בהליכים לפני יושב ראש ועדת בחירות, במקרה זה – נוכח התוצאה והנמקתה – סברתי שדי בטענות הצדדים כדי להכריע בעתירה שלפניי. נוסף על כך, סוגיית סימון פרסומים ערוכים – סוגיה חשובה היא, ולא רק בדיני הבחירות. לכן ראוי ליתן למחוקק הזדמנות להסדיר אותה, בטרם הכרעה שיפוטית (השוו לתב"כ 11/26 בן מאיר נ' משרד ראש הממשלה, פסקה 7, ד"ה "שלישית" (5.11.2025) (להלן: עניין ציוץ הפרס)). מכל מקום, הטיעונים בבקשת ההצטרפות – כבדי משקל, מעמיקים, ראויים לעיון ודיון. יהיה זה טוב ומיטיב שיישמעו בדיונים בנושא, בכנסת, במקומות אחרים שיידרשו לעניין או בתיק מתאים לפני יושב ראש ועדת הבחירות (אם יצורפו לדיון).

דיון והכרעה

סעיף 13: כללי

6. לאחר שעיינתי בעתירה, בנספחיה, בתגובה לה ובתשובת מפלגת בנט לתגובה, באתי לכלל מסקנה שדין העתירה – להתקבל בעיקרה. סעיף 13, שכותרתו "איסור הפרעה", מורה: "לא תהא תעמולת בחירות מטעם מפלגה או רשימת מועמדים אחת או למענה בצורה או בדרך שיש בהם משום הפרעה בלתי הוגנת של תעמולת בחירות מטעם מפלגה או רשימת מועמדים אחרת או למענה". בסעיף כמה תנאים: תעמולת בחירות; מטעם מפלגה או רשימת מועמדים אחת או למענה; בצורה או בדרך שיש בהם משום הפרעה בלתי הוגנת של תעמולת בחירות; מטעם מפלגה או רשימת מועמדים אחרת או למענה. אבחן את תנאי סעיף 13. דומה שעיקר המחלוקת נסב על תנאי ההפרעה הבלתי הוגנת, ולכן אדון בו אחרון.

7. הליכוד טוענת שהתמונה (ואולי התמונה בצירוף הכיתוב לידה) – רק הבעת דעה פוליטית היא, ולא תעמולת בחירות. כידוע, תעמולת בחירות היא פרסום שתכליתו הגברת – השפעה על הבוחר בעניין הבחירה (בג"ץ 869/92 זוילי נ' יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית לכנסת השלושה-עשרה, פ"ד מו(2) 692, 710–709 (1992); דנג"ץ 1525/15 טיבי נ' מפלגת ישראל ביתנו (23.8.2017) (להלן: דנג"ץ טיבי)). כלומר, פרסום שנועד "להניע בוחר לבחור כך או אחרת, להניא אותו מבחירה מסוימת או להשפיע על העדפתו הפוליטית; ותכלית זו גוברת על תכליות אחרות בפרסום" (תב"כ 10/24 גלסברג נ' טלזר 019 שירותי תקשורת בינלאומיים בע"מ, פסקה 5 (28.1.2021)). דרכו של עולם, כי כאשר מפלגה מביעה דעה פוליטית, אין מטרתה דיון רעיוני מופשט או 'שחרור קיטור'. כל רצונה – לומר לבוחר: בחר ברשימה מטעמי; לחלופין, בחר ברשימה קרובה אליי פוליטית; ולכל הפחות – אל תבחר ברשימה יריבה לי פוליטית. כך גם כאן. התמונה מושא העתירה – דומה שמטרתה "להניא [את הבוחר] מבחירה מסוימת", מבחירה ברשימות העתידיות של בנט ושל לפיד; אולי אף "להניע בוחר לבחור" ברשימה שהליכוד תציג בבחירות הקרובות, על פני הרשימות של בנט ושל לפיד. לפיכך תנאי תעמולת הבחירות – מתקיים.

8. התנאי השני, "מטעם מפלגה או רשימת מועמדים אחת או למענה" – אין חולק על התקיימותו. הליכוד פרסמה את התמונה (וכיתוב לצידה) בחשבון רשמי שלה, ואינה מתכחשת לכך שהמסר מטעמה.

9. תנאי נוסף דורש שההפרעה תהא לתעמולת בחירות "מטעם מפלגה או רשימת מועמדים אחרת או למענה". הליכוד טוענת ש"בנט 2026" אינה רשימת מועמדים בבחירות, שכן אלו יתרחשו (נכון לעכשיו) בסוף אוקטובר 2026, ורשימות המועמדים לבחירות הקרובות טרם הוגשו. אולם רשימת מועמדים היא רק חלופה אחת. הסעיף קובע במפורש שאפשר להפריע הפרעה בלתי הוגנת גם לתעמולת בחירות מטעם מפלגה אחרת ("בנט 2026" אינה הליכוד). לכן גם תנאי זה מתקיים.

הפרעה בלתי הוגנת

10. הגענו לתנאי "הפרעה בלתי הוגנת". המבחן לאותה הפרעה הוא ודאות קרובה להטעיה ממשית של הבוחר (תב"כ 9/24 יש עתיד – בראשות יאיר לפיד נ' עמותת "כן לשלום", פסקה 5 (18.1.2021) (להלן: עניין כן לשלום), והמקורות שם). הנטל הראייתי להוכחת אותה הפרעה בלתי הוגנת – כבד: "על הטוען להטעיה להוכיח טענה זו בראיות ברורות וחד משמעיות, והדברים צריכים להיות ברורים על פניהם, אפשר לומר – זועקים" (תב"כ 9/19 אייכלר נ' מפלגת קדימה, פסקה ה (26.12.2012)).

11. בנט ומפלגתו – כמותם לפיד – טוענים כי אין להם יד ורגל באיחוד ארבע "המפלגות הערביות", ושלא סיכמו איתן "על שותפות, או למצער על תיאום ושיתוף פעולה פוליטי". טענה זו – חלק מתעמולת הבחירות של בנט ומפלגתו היא. כך בחרו בנט ומפלגתו לעצב את מסריהם לקראת מערכת

הבחירות הקרובה. ברור – והליכוד אינה טוענת אחרת – שבנט ולפיד לא נכחו באותו מפגש. דומה שמוסכם כי תמונותיהם הוכנסו לתוך התמונה המקורית באמצעים טכנולוגיים, וכך נוצרה תמונה שנחזית להיות מקורית – אף שאינה כך. יותר מכך – הצופה בתמונה עלול לחשוב שבנט ולפיד שותפים נלהבים לאיחוד המפלגות הערביות (ואולי אף שותפים פוליטית למפלגות אלו), שהרי נחזו להרים ידיים עם מנהיגי אותן מפלגות. עוד ברור שאותה תמונה מיוצרת נוגעת לסוגיה שעומדת על סדר היום. אדרבה, אלמלא סברה הליכוד שיש בתמונה מסוג זה כדי להשפיע על בוחרים – סביר להניח שלא הייתה מייצרת את התמונה, ודאי לא מעלה אותה.

אותה תמונה חדשה – נחזית להיות תמונת אמת. אין בה מאפיינים שמצביעים על 'הנדסת' תמונה, אף לא רמזים לכך (השוו לעניין ציוץ הפרס, בפסקה 7, ד"ה "שנית"). התוצאה היא שהתמונה מושא העתירה עלולה, בוודאות קרובה, להטעות את הבוחר באופן ממשי בדבר אמיתותה. הטעיה זו – מובהקת. הראיה לה – התמונה עצמה – ברורה וחד-משמעית.

12. בכך – אין די. טענה להטעיה סתם – אינה מקימה בהכרח עילה לפי סעיף 13. יושבי ראש ועדת הבחירות המרכזית עמדו שוב ושוב על הקושי להביא שקרים בגדרי "הפרעה בלתי הוגנת" בסעיף 13. הסביר זאת יפה קודמי, המשנה לנשיאה א' ריבלין:

"יש להניח כי לא כל אשר נאמר בתשדירי התעמולה אמת הוא. אכן הדבר אינו ראוי אלא שאין ליו"ר ועדת הבחירות המרכזית כלים לבחון את אמיתות הדברים; ממילא אין בידי הכח לפסול את השידור מטעם זה. שקר – אין לו רגליים – בכך יוכל להתנחם העותר, אלא שהקביעה מה הוא שקר אינה בידי" (תב"כ 4/18 יעלון נ' קדימה (27.1.2009)).

דברים שנאמרו על תשדירי תעמולת הבחירות לפי סעיפים 15 ו-15א לחוק דרכי תעמולה (ראו גם תב"כ 19/17 מפלגת העבודה הישראלית נ' מפלגת קדימה (22.3.2006)) – יפים לכל פרסומי תעמולת הבחירות, וכך נהגו יושבי הראש. אף זהו נימוק לתנאים המחמירים של הפרעה הבלתי הוגנת.

13. ובכל זאת, סוג מסוים של פרסומי שווא – הוכר לצורך סעיף 13. "אם ישנה ודאות קרובה להטעיה של הבוחר בפן הצורני על דרך של טשטוש הזהות [או ההפרדה] בין הרשימות ובנוגע למסריה של הרשימה, ומי נכלל בין מועמדיה – הופר הסעיף" (ער"ם 21/26 עציוני נ' בורובסקי, פסקה 4 (22.2.2024) (מירכאות הוסרו)). האם התמונה מושא העתירה שלפניי ממלאת אחר המבחן הצורני? כאמור, המסר שהתמונה מבקשת להעביר – מנוגד לטענות שבנט ומפלגתו מבקשים להעביר בתעמולת הבחירות שלהם. יתרה מזאת, מדובר בטענה להטעיה בנוגע לקשר בין רשימות: הרשימה בראשות בנט והרשימה בראשות לפיד, מצד אחד, והרשימה המשותפת העתידית של ארבע "המפלגות הערביות",

מצד שני. קשר – עד כדי שותפות פוליטית שתוביל לִיְחָדָה (קואליציה) לאחר הבחירות, כפי שרומז הכיתוב לצד התמונה.

בעבר נפסלו פרסומים שקשרו יחדיו בבירור נציגי שתי רשימות, כאילו הצבעה לאחת היא שוות-ערך להצבעה לאחרת. ראו למשל תב"כ 38/19 רשימת "הליכוד ביתנו בהנהגת בנימין נתניהו לראשות הממשלה" נ' רשימת "הבית היהודי בראשות נפתלי בנט – מיסודם של האיחוד הלאומי, מפד"ל החדשה לכנסת ה-19 (17.1.2013) – בהיפוך צדדים מעתירתנו; תב"כ 31/23 רשימת כחול לבן נ' רשימת העבודה-גשר-מרצ (26.2.2020). בעיקר ראוי להזכיר את תב"כ 5/25 מפלגת חוסן ישראל נ' מפלגת הליכוד – תנועה לאומית ליברלית (2.8.2022) (להלן: עניין חוסן לישראל) – בנוגע למודעה מטעם הליכוד שרומזת כאילו מפלגה אחת תקים ממשלה בשיתוף עם ח"כ אחמד טיבי, ראש מפלגת תע"ל, השותפה לאיחוד בענייננו. המסרים, משני הצדדים, באותו עניין – דומים למסרים, משני הצדדים, בעתירה שלפניי. התמונה המזויפת עלולה, בוודאות קרובה, לטשטש ממשית – בעיני הבוחר – את ההפרדה הפוליטית בין רשימות בנט ולפיד לרשימה המשותפת העתידית. מקרה זה נופל בגדרי המבחן הצורני. מתקיים גם תנאי ההפרעה הבלתי הוגנת. אף על כך יש לומר: 'יְתַצְמִילַת מַסָּכָה לֹא תַעֲשֶׂוּ לָכֶם' (ברוך ויקרא יט 4). כל תנאי סעיף 13 – התמלאו; הפרתו – הוכחה במידה הנדרשת.

עוללות

14. לפני סיכום, אתייחס לכמה סוגיות נוספות. ראשית, כפי שטענה הליכוד, אין בסמכותי לדון בהפרות של דינים אחרים שהוגשה עליהם תלונה למשטרה (דנג"ץ טיבי). אולם לא על כך טענו לפניי בנט ומפלגתו. טענתם – הפרת סעיף 13 – נתונה לסמכותי, ודנתי בה. בדומה, יש ממש בטענה על כך שאחד הסעדים – איסור כולל על פרסומים מסוג מסוים, בלי דיון בכל אחד מהם לגופו – כללי וגורף. התוצאה אינה דחיית העתירה, אלא הימנעות מהענקת אותו סעד.

15. שנית, בהחלטתי בעתירה הקודמת הזכרתי בפסקה 4 "[סוגיות סף אפשריות אחרות, כמו צירוף כל הצדדים שדרושים לעתירה". לאחר החלטתי בעתירה הקודמת פנו בנט ומפלגתו ללפיד, ונענו בידי היועץ המשפטי של "יש עתיד" בשם אותה מפלגה ובשם לפיד. אולם ברשימת המשיבים בעתירה – העותרים לא נקבו בשמו של לפיד. סעיף 5(א) להוראות הבחירות (דרכי תעמולה) (סדרי הדין בבקשות ועררים), התשע"ה–2015, קובע מי יהיו משיבים לעתירה ליושב ראש ועדת הבחירות. בהם – "המועמד, הסיעה או רשימת המועמדים ... שכלפיהם תבוצע העבירה" (ס"ק (1)). בתמונה מושא העתירה – מופיע גם לפיד. לכן היה על העותרים לצרפו לרשימת המשיבים, בתור מי שבוצעה כלפיו העבירה הנטענת. הבאת עמדת צד נדרש בדמות מכתב בנספח לעתירה – אינה תחליף לצירופו. שהרי, בניגוד למכתב ממי שאינו צד להליך, משיב רשאי להגיש כתב בית דין כהלכתו, מלווה בתצהיר, ולהיות שותף פעיל בהליך; אולי יזרע אור משלו על הסוגיה. הליכוד לא התייחסה לכך, וממילא עמדה לפניי,

במידה מסוימת, עמדת לפיד ו"יש עתיד". אולם מצאתי לנכון ליתן ביטוי לכך – בקביעת סכום ההוצאות.

16. שלישית, בנט ומפלגתו התריעו שוב ושוב מפני הסכנות בשימוש בבינה מלאכותית ליצירת תעמולת כזב בבחירות. עם זאת, לבד מהשערה על שימוש בבינה מלאכותית במקרה שלפנינו – לא הציגו ראיה כלשהי לכך: לא חוות דעת מומחה, לא הצגת מאפיינים יחודיים לבינה מלאכותית בתמונה המהונדסת. אף על כך הערתי בהחלטתי בעתירה הקודמת: "לא ברור אם התמונה מושא העתירה נוצרה באמצעי בינה מלאכותית, שמא בכלי מחשוב 'ותיקים' כמו תוכנה רגילה לעיבוד תמונה" (פסקה 3). בכל זאת, ראוי להעיר שתי הערות שמתאימות לפרסומים 'מהונדסים' הן באמצעות בינה מלאכותית, הן באמצעים אחרים.

17. הערה ראשונה – עניינה הסיכון שטמון בפרסומי כזב, ודאי כאלו שנחזים להיות אמיתיים. כדברי קודמי, השופט ע' פוגלמן: "הם עלולים לערער בקרב הציבור את האמונה בכך שיש אמת בבחירות בכלל: אם כל דבר אפשר לזייף, מדוע להאמין בדבר כלשהו? מכאן שגלומה בהם סכנה לעצם קיום הליכי הבחירות ולקיום המערכת הדמוקרטית" (עניין כן לשלום, בפסקה 8). קודמי, השופט י' עמית, הסכים לדברים אלו בתב"כ 15/25 יש עתיד – בראשות יאיר לפיד נ' מפלגת הליכוד, פסקה 9 (25.8.2022). כפי שצינו שניהם, סעיף 13 עשוי לחול על פרסומים מסוג זה – והעתירה שלפניי תוכיח.

18. הערה שנייה – במקרה זה מצאתי הפרה של סעיף 13, בלי תלות באמצעי ששימש ליצירתה, בין השאר משום שהפרסום נחזה להיות אמיתי. אילו היה מצוין בציון ברור וגלוי לכול כי התמונה שלפנינו אינה מייצגת את המציאות וכי היא מעשה ידי תוכנה (בדומה להצעה בבקשת ההצטרפות), אפשר בהחלט שלא היתה קמה ודאות קרובה להטעיה ממשית של הבוחר. כך נפתר הקושי בעניין כן לשלום, וברוח זו נכתב בעניין חוסן לישראל בפסקות 12–13 (ראו גם תב"כ 51/25 יש עתיד – בראשות יאיר לפיד נ' מפלגת עוצמה יהודית בראשות איתמר בן גביר (28.10.2022) (להלן: עניין עוצמה יהודית), לגבי ציון שמדובר בתעמולת בחירות מטעם רשימה מתחרה). לדוגמה, ניתן לציין בבירור ובגלוי שמדובר בעיבוד של תמונה אמיתית (ואף אילו שינויים נערכו) – על גבי התמונה החדשה או בגוף רשומה שתמונה זו צורפה אליה. לעניין זה יפים – בשינויים המתאימים – דברי השופט עמית בעניין עוצמה יהודית, בפסקה 8, לגבי חובת השקיפות בדבר היות פרסום בגדר תעמולת בחירות, לפי סעיף 1א2 לחוק דרכי תעמולה:

"אני נכון להניח כי ייתכנו מקרים שבהם אופן הצגת הפרטים המזהים הנדרשים בחוק יהיה כה שולי ומבלבל, עד כי ייקבע שדבר התעמולה אינו ממלא אחר דרישות הסעיף. כך, למשל, סרטון תעמולה שאורכו מספר דקות שרק בסופו מופיע כיתוב קטן עם פרטי המפרסם, עלול להיחשב לתעמולה אנונימית אסורה. עם זאת, כל עוד צורת ההזדהות הולמת ומגשימה את תכליתו של סעיף

1א2 – לסייע לבוחרים להבין מי עומד מאחורי התעמולה ומה המסרים שהוא מקדם – יש לקבוע כי הפרסום עומד בדרישות סעיף 1א2.

טעמ

19. משנמצאה הפרה, מה הסעד בגינה? סעיף 17ב(א) לחוק דרכי תעמולה מסמיכני "ליתן צו המונע ביצוע מעשה עבירה לפי חוק זה". הסעד המובהק במקרה זה – הסרת התמונה מושא העתירה, לפחות בצורת פרסומה הנוכחית. שקלתי אם ראוי לתת סעד נוסף שהתבקש, בדמות פרסום הבהרה על כך שהתמונה – מעובדת. האם חיוב לתקן פרסום שממילא יוסר (או יוסר במתכונתו הנוכחית) – נחוץ כדי למנוע את העבירה על סעיף 13? אין לי צורך להשיב על כך כאן. כאמור, התמונה התפרסמה ב-22 בינואר 2026. בנט ומפלגתו פנו אליי רק שבוע לאחר מכן, ובהמשך אף ביקשו שלושה ימים נוספים כדי להגיב לתשובת המשיבים. התנהלות זו אינה משדרת דחיפות מצד העותרים – ודאי "נוכח ... [מ]הירות תחלופת הכותרות הראשיות והעניין בקרב הגולשים" (ההחלטה בעתירה הקודמת, בפסקה 3). פרסום תיקון כעת – הריהו כ'העלאה באוב' של סוגיה ישנה. בנסיבות אלו סברתי שמוטב לא לתת סעד שיש פנים לכאן ולכאן לגביו, ושממילא רק יתווסף להסרת הפרסום.

סוף דבר

20. העתירה מתקבלת, אפוא, במובן זה שהליכוד יסיר לאלתר מכל חשבונותיו ברשתות החברתיות את התמונה מושא העתירה (כפוף לאפשרות להעלאה מחודשת במתכונת שעומדת בתנאי הדין). נוכח תוצאה זו, מצד אחד, ונוכח ההתנהלות הדיונית של בנט ומפלגתו, מצד שני, הליכוד יישא בהוצאות העותרים בסך 8,500 ש"ח (לשני העותרים יחדיו).

ניתנה היום, כ"ה בשבט התשפ"ו (12 בפברואר 2026).

נעם סולברג, שופט

המשנה לנשיא בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-26

